

НЕ СЕ ЯДЕ ПОВТОРНО

Сега. Имало една снаха. Имало сватба. Взели свекърва ù и свекъра ù, та отишли на тая сватба. Обаче първо сложили масата да ядат. Наяли се. Отишли на сватбата, а снахата седнала да се храни.

– Ще забереш мъжа си и ще идете на сватба!

– Защо ще ходя на сватба? Аз ще си остана.

– Прибери масата и ни настигни!

Тръгнали те. Тя взела да яде повторно. Взела да яде яйце. Но яйцето ù останало тука – в гърлото. Не могла да го преглътне. Няма никой вкъщи, за да ù помогне. Умряла. Старите се върнали, но тя вече била умряла. Погребали я. На българските гробища я погребали. Но там имало овчар и я чул, че плаче. Тя казала:

– Ако си стар – баща ще си ми, ако си млад – брат ще ми бъдеш.

Имала златна пенгара на шията си. Хванал я той е я измъкнал от гроба.

Отишла свекърва ù и ù взела малко бял дроб.

– Защо ми слагаш този дроб? Да не съм станала Вампир. Аз не съм Вампир.

Прегърнала я, а тя избягала.

– Снахо, чуй сега какво ще ти кажа! Когато се сложи маса да се яде, втори път не се повтаря. Защото хлябът няма да ти е сладък. Когато седнеш да ядеш, първо е сладък. Господ казва така: „Когато ядеш, ще се облизваш и гладна да ставаш от масата“. Да повториш на масата! Аз съм на 58 години и не съм правила такова нещо. Никога!

